

[Poul Dam.]

mer nogen fordele, men at det er bedre at lade det have sit forblivende ved den beslutning, der er truffet i Danmarks Statistik om, at man skal have forbrugsundersøgelser, når der er behov for dem, dog mindst hvert fjerde år. Jeg tror personligt, det er rigtigt, at der ikke lovgives mere detaljeret for dette område end højest nødvendigt, fordi Danmarks Statistik med værdifuld bistand af pristalsnævnet utvivlsvist er bedre egnet til at løse problemerne, efterhånden som de måtte opstå, end vi i vor alvise forudseenhed er her i folketinget. Vi er derfor enige med de andre partier — selv om vi altså ikke har drøftet det i udvalget — i at afvise det ændringsforslag, der er stillet uden for betænkningen af hr. Antonsen og hr. Niels Westerby.

Mit partis stilling til lovforslaget er i øvrigt angivet i udvalgsbetænkningen derhen, at vi ikke kan medvirke til gennemførelsen af lovforslaget i det omfang, det er en følge af boligforliget. Det er blevet formuleret meget kort, og det virker næsten, som om vi har det med boligforliget ligesom H. C. Andersens bondemand, der ikke kan lide degne: at bare boligforliget optræder, så er vi imod det. Sådant er det ikke — vi mener, at der et eller andet sted i boligforliget måske kan gemme sig et komma, der ikke er helt livsfarligt for samfundet. Men på dette område har man ved at bryde princippet om, at skatter og sociale ydelser ikke skal indregnes i pristallet, skabt en risiko for manipulation med pristallet. Hvis man nemlig nu beslutter, at man vil forøge boligsikringen med 500 mill. kr., som man derefter indkræver i forbrugsafgifter, vil pristallet blive påvirket i nedadgående retning, fordi boligsikringsbeløbet øver indflydelse på huslejen. Jeg antyder ikke, at den høje regering tænker på noget sådant, men princippet ophører medfører i virkeligheden, at der kan manipuleres med pristallet i fremtiden, og det anser vi for at være så uheldigt, at vi ikke vil medvirke til gennemførelsen af dette lovforslag.

I øvrigt er jeg glad for, at vi fra udvalget har indstillet, at udvalget skal vedblive at bestå indtil folketingssamlingens slutning — ifølge den regel i forretningsordenen, som benyttes så sjældent, men som jo altså heldigvis findes — således at vi kan drøfte

de spørgsmål, som jeg har stillet, og som er forholdsvis enkle spørgsmål, og det spørgsmål, som hr. Guldberg har stillet, hvilket er et meget indviklet spørgsmål, som han endnu ikke har fået forklaret os helt til bunds. Men det kan vi høre mere om under udvalgets fremtidige virke.

Niels Helveg Petersen: I fru Grethe Philips fravær kan jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget og de af ministeren stillede ændringsforslag. Jeg kan ligeledes anbefale, at man i udvalget videre gennemdrøfter de problemer, som er rejst under udvalgsarbejdet.

Antonsen: Også jeg kan anbefale de af udvalget i betænkningen tiltrådte ændringsforslag. Der er her tale om en teknisk revision, en teknisk forbedring af denne lovgivning, og både det, der oprindeligt er foreslået fra ministerens side, og de forbedringer, der nu er sket i udvalget, er tekniske fremskridt. Vi mener også, at de af os stillede ændringsforslag vil være en yderligere teknisk forbedring, og de vil samtidig efter vor opfattelse indebære en politisk forbedring, fordi de vil afpolitiserer dette spørgsmål.

Selv om det nu siges, at der er truffet beslutning i Danmarks Statistik om, at der skal foretages forbrugsundersøgelser mindst hvert fjerde år, føler vi os ikke overbevist om, at man dermed er ude over mulighederne for, at det kan blive et stridsspørgsmål mellem arbejdsmarkedets parter og et politisk stridsspørgsmål, som måske kan give anledning til forespørgselsdebatter. I sidste ende er det jo ikke Danmarks Statistik, der afgør, hvornår disse undersøgelser skal foretages, og at de skal foretages i løbet af en 4 års periode. Den endelige beslutning ligger stadig væk hos ministeren, og ministeren vil i givet fald fra politisk side kunne blive opfordret til at lade være at lade en undersøgelse foretage. Det vil ikke kunne ske, hvis det i lovgivningen er præciseret helt klart. Vi mener, at et 4 års mellemrum for foretagelsen af forbrugsundersøgelser er passende. Udviklingen rider ikke så hurtigt, at det normalt vil være nødvendigt med hyppigere undersøgelser.

Vi lægger vægt på, at disse undersøgelser